

ΠΙΚΡΙΑ

F
mp

O τι αγαπούσα αρνήθη κα για το πικρό σου αχείλι

mf

B♭ C7 F C7

τον τρόμο που δοκίμαζα πηδώντας το κατάρτι

B♭ C7 F C7

F

το μπού-σου-λα, τη βάρ- δια μου και την πο- ρεί-α στο χάρ- τη,

B♭ C F C7 F

για έ- να δυσ- εύ- ρε- το μι- κρό θα- λασ- σι- νο κο- χύ- λι.

F Dm Am Dm

Τον πι- ρε- τό στους Τρο- πι- κούς, του Ri- ο την μα- λα-

Am B♭ C7 F C7

φράν- τζα, την πυρ- κα- για που α- νά- ψα- με μια- νύχ- τα στο Ma-

C7 Dm Am Dm
 vá-o Tη μαχαιριά που μού- δωσε ο Μαγιά- ροιςτην Κω-

Am B^b C7 F C7

F

per finire

Fine

Τοῦ τρατολόγου τὸν καημό, τοῦ ναύτη τὴν δρφάνια,
τοῦ καραβιοῦ ποὺ κάθισε τὴν πλώρη τὶ σπασμένη.
Τίς ξεβαμένες στάμπες μου, ποῦχα γιὰ περηφάνια,
για σένα, πού σαλπάρισες, γολέτα ἀρματωμένη.

Τί νά σου τάξω, ἀτίθατο παιδί, νά σέ κρατήσω;
Παρηγοριά μου δύσκολη μου, σ' Ἀμερική καὶ Ἀσίᾳ.
Σύρμα πού ἐκόπηκε στά δύο καὶ πώς νά τό ματίσω;
Κατακαημένε, ή θάλασσα μισάει τήν προδοσία.

**Κατέβηκε δὲ Πολύγυρος καὶ γίνηκε λιμάνι.
Λιμάνι κατασκότεινο, στενό, χωρίς φανάρια,
ἀπόψει πού ἀγκαλιάστηκαν Ἐβραῖοι καὶ Μουσουλμάνοι
καὶ ταξίδεψαν τὰ νησιά στὸν πόντο, τὰ Κανάρια.**